

Gerald Durrell

Kevés olyan ember van, aki annyit tett az állatvilág, a természet megóvása érdekében, mint ő. Könyvei révén emberek milliói jutottak közelebb az állatokhoz és figyeltek fel az őket fenyegető veszélyre. A teljes magánvagyonát az állatvilágnak szentelte: állatkertet és alapítványt hozott létre a veszélyeztetett állatok fogságban tenyésztésére, illetve az eredeti élőhelyük megőrzésére, a fogságban tenyésztett állatok eredeti élőhelyére való visszatelepítésre. Ő az elsők között ismerte fel, hogy az állatkerteknek az állatvédelemben, azon belül is a fogságban tenyésztésben kell az igazi küldetését keresni. Durrell az állatokat a megszállottságig szerette, az egész élete róluk szólt.

Gerald Malcom Durrell 1925. január 7-én született az indiai Jamshedpurban, a Durrell család legfiatalabb testvéreként. Édesapja mérnökként dolgozott Indiában, vasút- és útépítésekkel foglalkozott. Három testvére Lawrence George (1912), Leslie (1916) és Margaret (1917). Gerry első emléke egy állattal volt kapcsolatos: kétéves korában őrizetlenül hagyták egy ház meredeken lejtő kertjében, egy túlságosan hosszú kötélben kipányvázott ló közelében. A ló a meredély szélére tévedt, a kötél a lába köré csavarodott, és a ló az oldalára zuhant, lábszára eltört, majd átbukott a meredélyen. Ez a korai benyomás egész életében kísértette Durrellt: azonosult az állattal, segíteni szeretett volna rajta. Az első kimondott szava az állatkert (zoo) volt.

A család 1928-ban, Durrell apjának halála után (szélütés érte) Angliába költözött, majd 1933-1939-ig Korfu szigetén élt. Ez Gerry egész élete számára meghatározó élmény volt. A sziget csodálatos állat és növényvilága nem kerülte el az természet iránt egyébként is érdeklődő fiú figyelmét. Szerencséjére találkozott itt egy hasonló érdeklődésű emberrel dr. Theodore Stephanidessel, aki felismerte a fiúban rejlő természetbúvárt és segítette a fejlődésében. A II. világháború elől a család Angliába menekült. Gerry itt már tudatosan készült arra, hogy saját állatkertje legyen: úgy tervezte, hogy állatgyűjtő expedíciókon szerez tapasztalatot nagyobb, egzotikusabb állatok gondozásáról, majd ezt a tudást felhasználva alapít egy saját állatkertet. Az akkori állatgyűjtők azonban hallani sem akartak róla, mivel nem volt gyakorlata. Hogy mégis gyakorlatra tegyen szert, 16 évesen a Whipsnade-i állatkertbe szerződött állatgondozónak, itt kb. egy évig dolgozott, ám az állatgyűjtők továbbra sem fogadták el jelentkezését. Később egy jelentős összeget örökölt, ezt az összeget arra használta fel, hogy saját maga szervezett állatgyűjtő expedíciókat. Az expedíciók azonban veszteségesek voltak - Gerry ugyanis jól tartotta az állatait, egy ketrecbe nem öt-hat, hanem csak egy - két állat volt bezárva, az állatok tiszták és jól tápláltak voltak. Bátya biztatására írni kezdett és a könyvei sikert hoztak, valamint megalapozták gyermekkori álma megvalósítását: a saját állatkertet. Az állatok gyűjtögetése közben feleségül vette Jacquie-t, aki számos expedíciójára elkísérte őt. Jacquie bár szerette az állatokat nem volt olyan megszállott állatbolond, mint Durrell, de Gerry határtalan lelkesedése rá is valamennyire átragadt.

Durrell a humor erejével fordított nagyon sok embert a közönyből, tudatlanságból az állatok felé. Minden könyve végén ott található a felhívás, mely csatlakozásra hív, adakozásra kér. Durrell és az alapítványa, mely nevét viseli (Durrell Wildlife Conservation Trust) a világ számos helyén segítette a veszélyeztetett fajok megóvásában, tenyésztésében, az ott élők felvilágosításában, oktatásában.

Durrell sajnos 1995 telén elhunyt. Alapítványa, céljai azonban tovább élnek Jersey-szigeti állatkertjében, mely egyébként az alapítvány főhadiszállása is egyben, második felesége (Lee) és hasonlóan lelkes munkatársai, barátai és nem utolsósorban könyvei által, melyek üzenete ma talán még aktuálisabb, mint mikor megírta ezeket.